



ת"פ 54826/08/16 - מדינת ישראל נגד סלאמה אל קשכר

בית משפט השלום באילת

05 אפריל 2017
ט' ניסן תשע"ז

ת"פ 54826-08-16 מדינת ישראל נ' אל קשכר
ת"פ 54810-08-16

בפני כב' השופט גל שלמה טייב
המאשימה: מדינת ישראל
נגד
הנאשם: סלאמה אל קשכר

נוכחים:

ב"כ המאשימה - עו"ד עידן שחר ועו"ד מערוף סעב

הנאשם

[פרוטוקול הושמט]

גזר דין

כתב האישום והשתלשלות ההליכים:

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב האישום מתוקן בעבירה של **החזקת סם שלא לצריכה עצמית**, לפי סעיפים 7(א) + (ג) רישא לפקודת הסמים המסוכנים (נוסח חדש) תשל"ג - 1973 (**להלן - פקודת הסמים**).
2. כעולה מכתב האישום המתוקן, ביום 21.08.16, בסמוך לשעה 21:40, באזור התעשייה באילת הבחין השוטר יוסי ז'נו ברכב מסוג פיג'ו בו נסע הנאשם יחד עם אחר. משכרזו השוטרים לרכב לעצור, הבחינו השוטרים בכך שהנאשם מנסה זרוק שקית מחלון הרכב, כשהרכב ממשיך בנסיעה. השוטרים כרזו בשנית והרכב נעצר ונמצא כי הנאשם מחזיק סם מסוג קנבוס במשקל כולל של 922.40 גרם נטו, המחולק לשניים וזאת שלא לצריכתו העצמית.
3. במסגרת ההסדר הדיוני הוסכם בין הצדדים כי הנאשם ישלח לקבלת תסקיר והצדדים יטענו חופשי ביחס לעונש.

עמוד 1



תסקיר שירות המבחן

4. שירות מבחן, בתסקיר ארוך ומפורט סקר את נסיבות חייו של הנאשם, מהם עולה כי מדובר במי שהוא רווק, אב לילד בן 24, וסב לשני נכדים. הנאשם נשר בגיל צעיר ממסגרת לימודית, בשל צורך לסייע בפרנסת המשפחה. הנאשם בעל רישיון נהיגה על כלי עבודה שונים ועבד במספר מסגרות שונות בתחום זה, לאורך שנים רבות. הנאשם נישא בעבר, אך לא באופן רשמי וכעבור שנתיים נפרד מרעייתו על רקע מחלוקות ביניהם.

5. באשר לעבירה בה הורשע הודה הנאשם בביצוע העבירה ואף הביע חרטה, אם כי לקיחת האחריות היתה חלקית, שעה שטען כי מצא את הסמים וחזר לקחת אותם מאוחר יותר, יחד עם חבר, כדי לזרוקם במקום מרוחק יותר. לדברי שירות המבחן, הנאשם סירב להרחיב את הדיבור אודות הדינמיקה לביצוע העבירה.

שירות המבחן התרשם כי הנאשם מצמצם את חומרת העבירה, תוך ערפול קשריו עם גורמים שוליים, דפוס בו נקט גם בעבר, עת הורשע בעבירות דומות, עליהן נדון לעונשי מאסר ממושכים. שירות המבחן התרשם כי הנאשם ממוקד במחירים אותם משלם בעקבות ההליך המשפטי, אולם לא מודע לדפוס התנהלותו החוזר בכל הקשור לעבירות הסמים.

6. בשים לב לכך, עמד שירות המבחן על הפער בין ניסיונו של הנאשם להציג עצמו כדמות מתפקדת וחיונית לבין מעורבותו בפלילים, כשהשלכת האחריות על הקורה עמו על הסביבה מלמדת על קושי בבחינה ביקורתית של מצבו. עוד התרשם שירות המבחן כי הנאשם מתקשה להציב לעצמו גבולות חיצוניים ובעל דפוס התנהגות שולי.

7. באשר לגורמי הסיכון הצביע שירות המבחן על עברו הפלילי בעבירות דומות, העדר מערכות תמיכה בחייו, קושי בלקיחת אחריות ואי יכולת בשלב זה לערוך בדיקה מעמיקה אודות מצבו, תוך צמצום אחריותו לעבירה ולמשמעות חומרתה. מנגד הצביע שירות המבחן על כך כי הנאשם הביע נכונות מילולית להשתלב בטיפול, לכך שנמצא נקי בבדיקות השתן שמסר ולכך שזהו התיק היחיד מזה 14 שנים שנפתח כנגדו.

על אף נכונות הנאשם להשתלב בהליך טיפולי התרשם שירות המבחן כי מדובר במוטיבציה המונעת מהחשש מפני תוצאות ההליך המשפטי ואינה כנה ורצינית ולטעמם לא יפיק תועלת מהליך שכזה, נוכח העדר יכולת ולו ראשונית לערוך ברור מעמיק באשר לדפוסי התנהלותו. בשים לב לכך נמנע שירות המבחן מהמלצה טיפולית ואף המליץ על ענישה מוחשית שיהיה בה כדי להציב גבול לנאשם.

חוות דעת ממונה על עבודות השירות



8. בעקבות תסקיר שירות המבחן עתר ב"כ הנאשם להפנות את הנאשם לקבלת חוות דעת הממונה והמאשימה לא התנגדה, אם כי הבהירה שעמדתה בתיק זה למאסר בפועל. אף בית המשפט בהפנייתו את הנאשם לממונה על עבודות השירות הבהיר לנאשם כי אין בהפניה זו כדי לקבע עמדה כזו או אחרת אצל בית המשפט.

הממונה מצא את הנאשם כשיר לבצע עבודות שירות.

טיעוני הצדדים

9. המאשימה עמדה בטיעוניה על נסיבות ביצוע העבירה ועל כך שלצד העובדה כי נתפסו ברשות הנאשם מעל 900 גרם קנבוס, הוא אמנם נענה לקריאת השוטרים, אולם ניסה לזרוק שקית מחלון הרכב, המשיך בנסיעה ועצר רק לאחר שהשוטרים כרזו לו בשנית.

לדברי המאשימה, הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם הינם הגנה על שלום הציבור במובן הרחב מאחר ונגע הסמים הינו בגדר מחולל פשיעה על כל גווניה וכן הגנה על גופם של אלו הצורכים את הסמים המסוכנים אותם החזיק הנאשם. לדברי המאשימה, מידת הפגיעה של הנאשם בערכים אלו הינה משמעותית, בשים לב לכמות הסמים אשר החזיק ולעובדה כי ניסה להיפטר מהם שעה שהבחין בשוטרים הכורזים לו לעצור בצד הדרך.

10. ב"כ המאשימה הפנתה להעדר לקיחת האחריות של הנאשם כפי שעלה מתסקיר שירות המבחן ולהתרשמות השירות כי הנאשם לא מגלה מוטיבציה אמיתית לטיפול.

לדברי ב"כ המאשימה מתחם העונש ההולם נע בין מאסר בן 6 חודשים ועד 12 חודשי מאסר, אותה תמכה בפסיקה תואמת. באשר לעונש הראוי לנאשם ביקשה המאשימה להביא בחשבון את עברו הפלילי הכולל 2 הרשעות בעבירות סמים חמורות, גם אם הם ישנות וכן את העובדה שהנאשם ריצה בעבר מאסרים בפועל לתקופות ממושכות בגין אותן עבירות סמים חמורות. בשים לב לאמור עתרה המאשימה להטיל על הנאשם עונש מאסר בן 9 חודשים לצד ענישה נלווית הכוללת מאסר מותנה, פסילה בפועל ועל תנאי וקנס משמעותי.

11. בפתח טיעונו טען ב"כ הנאשם כי יש לדחות על הסף את ניסיונה של המאשימה לייחס לנאשם שיקול לחומרה את הניסיון לזרוק את השקית, שכן עבירה זו נמחקה מכתב האישום. ב"כ הנאשם הבהיר כי אמנם מדובר בכמות לא קטנה, אולם זו נמצאה על ידי הנאשם, כפי שהודה בהזדמנות הראשונה, כפי שהדברים עולים גם בהודעתו במשטרה וכן בשים לב לכך כי לא נמצאו ראיות שהנאשם סחר או התכוון לסחור בסם.

ב"כ הנאשם טען, גם בהסתמך על החלטת השחרור של הנאשם כי מדובר בחומר צמחי, לא מעובד ובכך יש שוני עמוד 3



לעומת סמים "קלים" אחרים כדוגמת החשיש. אף ביחס לעברו הפלילי טען ב"כ הנאשם כי עבר זה התיישן כשהרשעה האחרונה לפני 14 שנים.

12. באשר לתסקיר שירות המבחן, טען ב"כ הנאשם כי הוא מגמתי, שכן לטענתו קצינת המבחן לא האמינה לטענת הנאשם כי מצא את הסם ועל כן מסקנתה שלילית ביחס אליו, למרות שבדיקות השתן נמצאו נקיות. לדברי ב"כ הנאשם המלצת שירות המבחן בדבר עונש מוחשי כוללת את האפשרות למאסר בדרך של עבודות שירות.

בשים לב לאמור, טען ב"כ הנאשם כי מתחם הענישה אינו מתחיל בעונש מאסר בפועל, תוך שהוא מפנה לפסיקה רלוונטית ובעיקר לפסיקה בה המאשימה טענה במקרה דומה לעונש מאסר בדרך של עבודות שירות, כשהיא מטעימה טענתה בכך שזהו עונש מקובל.

בשים לב להודאתו המידית, שיש בה משום לקיחת אחריות ולא רק חיסכון בזמן שיפוטי והעובדה כי הוא נקי מסמים, עתר ב"כ הנאשם להטיל על הנאשם עונש מאסר בן 3 חודשים שירוצה בדרך של עבודות שירות, מאסר מותנה ומבלי להטיל פסילה בפועל.

13. הנאשם הצטער על מעשיו וטען כי מתבייש שעשה מעשים אלה בשים לב לגילו המתקדם.

מתחם הענישה ההולם

הערכים המוגנים שנפגעו ומידת הפגיעה בהם

14. **הערכים החברתיים המוגנים** אשר נפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם, הינם החובה להגן על שלומו של הציבור, בריאותו, בטחונו האישי ועל רכושו. הסמים המופצים מעמידים בסכנה את בריאותם וביטחונם הן של המשתמש עצמו והן של הציבור בכללותו, וזאת משום שמעבר לנזקים הגופניים המשמעותיים העשויים להיגרם כתוצאה מהשימוש בסם, הרי שנגע ההתמכרות מביא בעקבותיו גם את הרחבת מעגל הפשיעה, כאשר המכור לסם מתפתה לבצע עבירות נוספות וזאת על מנת לממן לעצמו את מנת הסם הבאה. מי שמחזיק בסמים שלא לצריכתו העצמית, נמצא בתוך שרשרת הפצת הסם אותה יש לגדוע. יפים לעניין זה דבריו של בית המשפט העליון בע"פ 1345/08 **ארקדי איסטרשוב נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 18.5.2009), שם נאמר:

"אין מנוס מהכבדת היד על המחזיקים סמים שלא לצריכה עצמית, שכל בר דעת מבין כי נועדו לצריכת הזולת, קרי, להוספת שמן על מדורת הסמים אשר להבותיה אופפות רבים וטובים, או רבים שהיו טובים. עבירה זו היא תאומתה הסטוטוטורית של עבירת הסחר בסמים, אלא שלא ניתן להוכיח לגביה את הסחר עצמו, ונקבע לשתייה עונשה זהה, עונש מירבי של עשרים שנות מאסר וקנס פי עשרים וחמישה מזה הקבוע בסעיף 61(א)(4) לחוק העונשין, העומד כיום על 202,000 ₪... יידעו המעורבים בסמים שלא לצריכה עצמית, כי יד המשפט



תכבד עליהם".

דברים דומים נקבעו על-ידי כב' השופט נ' הנדל בע"פ 972/11 מדינת ישראל נ' יניב יונה (4.7.12):

"את נגע הסמים יש לעקור מן השורש. ייצור, הפצה, סחר וכמובן גם שימוש בסמים - כל אלו מסבים נזק עצום. הנזק נגרם לא רק למעגל הסגור של המעורבים הישירים בביצוע העבירות, אלא גם לחברה בכללותה... למאבק בנגע הסמים יש שותפים רבים... אף בית המשפט נוטל חלק חשוב במאבק, באמצעות הטלת עונש מרתיע על מי שהורשע בעבירות סמים... צו השעה הוא להחמיר בענישה בעבירות סמים..."

15. אשר למידת הפגיעה בערכים המוגנים, הרי שבמקרה הנדון זו נמצאת ברף הבינוני. אמנם מדובר בכמות סם גדולה ומשמעותית, העולה על פי 60 מהכמות המותרת לצריכה עצמית, אולם בתי המשפט נחשפים להחזקת סמים מהסוג הזה בכמויות גדולות בהרבה, לא פעם. עוד יש לציין כי מדובר בסם הנחשב כ"קל" ובשים לב לכך כי היה במצב צמחי, הרי שיש בכך כדי להשפיע על מידת הפגיעה שכן מצב זה שונה מחומר מעובד המוכן להפצה. לצד זאת, לא ניתן להתעלם מהעובדה, המצוינת בעובדות כתב האישום המתוקן, כי הנאשם ניסה לזרוק שקית מהרכב, עת נדרש לעצור, הגם שעובדה זו לא הובילה לכדי עבירה כנגד הנאשם.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה

16. באשר לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, מצאתי כי גם אם אכן הנאשם מצא את הסם, כטענתו בחקירה ובפני שירות המבחן, העובדה כי חזר לאחר מספר שעות יחד עם אדם אחר, כדי לקחת את הסמים, מלמדת על מעשה מתוכנן, בוודאי כשלנאשם אין כל הסבר מניח את הדעת, באשר לחזרתו לקחת את השקית, כשהוא יודע שהיא מכילה סמים ושווה סכום כסף רב (ראה נ/1). עוד מצאתי כי חלקו של הנאשם בביצוע העבירה הוא חלק מרכזי, כעולה גם מגרסתו בחקירה ובשים לב לכך כי הכחיש כל שימוש בסם מצדו (נ/1), הרי שחלק מרכזי זה בביצוע העבירה מתיישב היטב עם העבירה בה הורשע.

באשר למידת הנזק שנגרמה או שהיתה צפויה להיגרם, הרי שאין צורך לחזור על חומרתן של עבירות הסמים ועל הפגיעה הקשה במשתמשים בהם ובכלל הציבור, כפי שהרחבתי לעיל, בוודאי כשמדובר בכמות סם גדולה מאוד. העובדה כי מדובר בסם "קל" ביחס לסמים אחרים ובעובדה כי החומר היה צמחי אין בה כדי להפחית מחומרת הנזקים הצפויים למשתמשים בסם.

בעניין זה, אבקש להעיר, כבר עתה, כי איני מצטרף ל"רוח הנושבת" בציבור ואף בקרב מקבלי ההחלטות, באשר למדיניות העתידה להתקבל בטווח הזמן הקרוב בכל הנוגע לשימוש בסמים "קלים". מדיניות 'אי ההפלה' הנרקמת בימים אלה, אמנם אינה מתירה את השימוש בסמים, אולם מקלה עד מאוד ואולי אף סוללת את הדרך למתן היתר שכזה. מסופקני עד מאוד האם יש במדיניות זו ברכה או שמא תוביל לקללה. תופעות הלוואי מהשימוש בסמים אלה ברורות וידועות לכל. מי שמשתמש ובוודאי מי שמכור לאותם סמים, נתון לסיכון מוגבר להתפרצות בעיות נפשיות קשות לצד בעיות נוספות הנגרמות למשתמשים כתוצאה מההתמכרות



ואף לציבור בכללו הסובל מהנזקים העקיפים, אותם גורמים אלה המכורים לאותם סמים.

מדיניות הענישה הנוהגת

17. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת**, בשים לב לאמור לעיל, באשר לצורך להילחם בתופעת הפצת הסם ובעניין זה העבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית דומה לעבירת הסחר בסמים, שכן היא חלק מתוך אותה שרשרת הפצת סם, מלמדת על ענישה מחמירה ונקיטת יד קשה ביחס לאותם מחזיקים בסם. יחד עם זאת גם כאן הענישה משתנה בהתאם לנסיבות העושה והמעשה, כמות הסם, סוג הסם, הדרך הטיפולית שעבר הנאשם והמלצות שירות המבחן. כך למשל:

א. ברע"פ 1830/16 **סאלם רקיבי נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 11.4.2016) נדחתה בקשת רשות ערעור, שהגיש נאשם על פסק דין שבו נדחה ערעורו על חומרת העונש. הנאשם הורשע, על יסוד הודאתו, בעבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, בכך שהחזיק ברכב שבו נהג כ-2.3 ק"ג חשיש מחולקים לעטיפות שונות. בערכאה הראשונה נקבע **מתחם ענישה הולם שנע בין 6 ל-15 חודשי מאסר בפועל**. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו **8 חודשי מאסר בפועל**, מאסרים מותנים וקנס בסך 4,000 ₪. הרכב חולט.

ב. רע"פ 322/15 **ג'אנח נ' מדינת ישראל** (22.1.15). המבקש הורשע בעבירה של החזקת סכין שלא כדין וכן החזקת סם שלא לצריכה עצמית בכך שהחזיק בביתו סם מסוג חשיש במשקל 214.62 גרם וכן במשקל 192.67 גרם, סך הכל 417 גרם. בית המשפט השלום הטיל עליו 12 חודשי מאסר בפועל, תוך הפעלת מאסר מותנה של שישה חודשים, כך שסך הכל הושתו עליו 18 חודשי מאסר בפועל. ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה וכן נדחתה בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון.

ג. רע"פ 189/15 **כהן נ' מדינת ישראל** (21.1.15). תיק זה החל את דרכו בבית משפט השלום בתל אביב (ת"פ 48198-02-13) וכלל מספר אישומים בעבירות סמים, כאשר האישום הרלוונטי לענייננו כלל החזקה של סם מסוג חשיש במשקל 92.88 גרם נטו. בית משפט השלום קבע שמתחם העונש ההולם בגין אירוע זה נע בין 6 ל-12 חודשי מאסר בפועל. לאחר שנגזר דינו בגין מכלול האישומים, הנאשם הגיש ערעור על גזר הדין לבית המשפט המחוזי בתל אביב (עפ"ג 53148-07-14) ובסעיף 5 לפסק הדין של בית המשפט המחוזי נקבע שהמתחם שקבע בית משפט השלום הינו "מתחם מתון ביותר". בסופו של דבר, הערעור של הנאשם לבית המשפט המחוזי נדחה וכן נדחתה בקשת רשות ערעור שהוגשה לבית המשפט העליון.

ד. ברע"פ 10423/09 **ניצר שורר נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 26.4.2010), נדחתה בקשת רשות ערעור של נאשם על חומרת העונש שהוטל עליו בשל הרשעתו, על יסוד הודאתו, בביצוע עבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, בכך שהחזיק 575.75 גר' נטו קנבוס. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו **6 חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות**, מאסר מותנה, קנס כספי בסך 2,500 ₪ והתחייבות כספית בסך 3,000 ₪.

ה. בע"פ 6753/09 **חמאמדה נ' מדינת ישראל** (18.01.10), דחה בית המשפט העליון את



ערעור המערער שהורשע בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, בכך שהחזיק 1.5 ק"ג סם מסוג חשיש. המערער נדון ל-8 חודשי מאסר בפועל, לאחר שצירף תיק נוסף של החזקת סכין שלא למטרה כשרה. בית המשפט העליון מדגיש את החומרה שבעבירת הסמים ואת הצורך להילחם בנגע הסמים ומציין כי לטעמו העונש שהוטל, לא רק שאינו חמור, אלא יתכן שאף מעביר מסר שגוי בקרב עבריינים פוטנציאליים.

ו. ברע"פ 8374/06 **עמיר גילילוב נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 12.12.2006) נדחתה בקשת רשות ערעור שהגיש נאשם, אשר הורשע על יסוד הודאתו, בעבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, בכך שהחזיק 869.14 גר' נטו קנבוס. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו 5 **חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות** ומאסר מותנה.

ז. בת"פ (מחוזי נצרת) 18510-10-14 **מדינת ישראל נ' ערפאת אחמד** (ניתן ביום 3.3.2015), הורשע נאשם על יסוד הודאתו בביצוע עבירות של החזקת נשק ותחמושת והחזקת סמים שלא לצריכה עצמית בכך שהחזיק בתיק בביתו 475.39 גר' חשיש המחולק ל- 5 "פלטות" ובארון, 77.04 גר' חשיש. נקבע **מתחם ענישה הולם לעבירת החזקת הסמים מסוג חשיש/קנבוס שלא לצריכה עצמית שבין עבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר**. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו בגין ביצוע עבירות הסמים בלבד, 8 **חודשי מאסר**, מאסרים מותנים וקנס בסך 5,000 ₪ (עבור שתי העבירות), נוסף לעונשים שהוטלו בגין ביצוע עבירות הנשק.

ח. בע"פ (מחוזי באר שבע) 39557-01-14 **פרג דעיס ואח' נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 30.4.2014) נדחה ערעור אחד הנאשמים, שהורשע לאחר שמיעת הוכחות, בביצוע עבירות של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית בצוותא ושיבוש מהלכי משפט, בכך שהשליך מרכב בו נסע גרב ובתוכה 340.9 גר' נטו חשיש, מחולק לפלטות. בערכאה הדיונית נקבע **מתחם ענישה הולם שבין 6 ל-18 חודשי מאסר בפועל**, לצד מאסר מותנה, קנס ופסילת רישיון נהיגה. על הנאשם, בעל עבר פלילי, הוטלו 12 **חודשי מאסר בפועל**, לצד הפעלת מאסרים מותנים, כך שהיה עליו לרצות 14 חודשי מאסר בפועל, מאסרים מותנים, קנס בסך 10,000 ₪ ופסילת רישיון נהיגה.

ט. בעפ"ג (מחוזי תל אביב) 730-05-10 **אמיר אלוני נ' מדינת ישראל** (ניתן ביום 20.6.2011) התקבל ערעור נאשם אשר הורשע על יסוד הודאתו, בביצוע עבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, בכך שהחזיק במונית שבחזקתו, 1,885 גר' חשיש, מחולק ל-20 סוליות. בית המשפט המחוזי הפחית מעונשו של הנאשם ל- 6 **חודשי מאסר בפועל לריצוי בעבודות שירות**, מאסר מותנה וקנס בסך 15,000 דולר.

י. בת"פ 54116-09-16 **שלום אברהם נ' מדינת ישראל** (25.12.16) נדון הנאשם בגין החזקת סם שלא לצריכה עצמית, מסוג חשיש במשקל של 800 גרם נטו ל- 6 חודשי מאסר בפועל, לאחר שבית המשפט קבע כי מתחם הענישה נע בין מאסר בן מספר חודשים ועד 18 חודשי מאסר בפועל

יא. בת"פ (שלום - כפר סבא) 43941-10-14 **מדינת ישראל נ' אנואר גאבר** (03.07.16), הורשע הנאשם בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, בכך שהחזיק 1,190 גרם קנבוס.



בית המשפט קבע מתחם ענישה שנע בין מאסר בפועל בדרך של עבודות שירות ועד שנת מאסר ובשים לב להליך טיפולי אותו עבר הנאשם והמלצת שירות המבחן הטיל מאסרים מותנים, צו מבחן ועונשים נלווים נוספים.

יב. בת"פ (שלום באר שבע) 16576-06-14 **מדינת ישראל נ' מחמוד אבו טראש** (19.10.14), הורשע הנאשם על פי הודאתו בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית, בכך שהחזיק סם מסוג חשיש במשקל של 599.6 גרם נטו. בית המשפט קבע מתחם ענישה שנע בין מספר חודשי עבודות שירות ועד 14 חודשי מאסר והטיל על הנאשם 5 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית.

יג. בת"פ (שלום תל אביב) 3781-11-11 **מדינת ישראל נ' אברהם ציוני** (ניתן ביום 6.3.2016) הורשע נאשם על יסוד הודאתו, בביצוע עבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית, בכך שהחזיק 674.77 גר' חשיש. נקבע **מתחם ענישה עולם שבין מאסר מותנה ושל"צ לבין 18 חודשי מאסר בפועל**. על הנאשם, ללא עבר פלילי, הוטלו צו של"צ בהיקף 140 שעות, צו מבחן למשך 18 חודשים, מאסר מותנה, קנס בסך 2,500 ₪ ופסילת רישיון נהיגה.

יד. ת"פ (פתח תקווה) 37340-06-12 **מדינת ישראל נ' ליאור בוחניק** (ניתן ביום 4.2.2014) הורשע נאשם על יסוד הודאתו בביצוע עבירה של החזקת סמים שלא לצריכה עצמית והחזקת כלים, בכך שבמועדים שונים החזיק בסם מסוג חשיש, מחולק לכמויות שונות, במשקל של 342.6 גר' נטו במועד אחד, ובמשקל של 1.1 גר' נטו במועד אחר. נקבע **מתחם ענישה בגין עבירות החזקת סמים וכלים שלא לצריכה עצמית, בחשיש/קנבוס של מאות גרמים, שבין מאסר לריצוי בעבודות שירות לבין 12 חודשי מאסר בפועל**. בית המשפט סטה לקולה מהמתחם והטיל על הנאשם, בעל עבר פלילי, צו של"צ בהיקף של 120 שעות, צו מבחן לשנה, מאסרים מותנים, פסילה מותנית וקנס.

טו. ת"פ (קרית גת) 12111-12-12 **מדינת ישראל נ' אמיר נאסר** (ניתן ביום 2.9.2013) הורשע נאשם, על יסוד הודאתו, בביצוע עבירות של החזקת סם שלא לצריכה עצמית ושיבוש מהלכי משפט, בכך שהחזיק 254 גרם נטו חשיש ובמהלך החיפוש השליך חלק מהסם לחצר. נקבע **מתחם ענישה הולם שבין 6 לבין 18 חודשי מאסר בפועל**. בית המשפט סטה מהמתחם בשל נסיבותיו המיוחדות של הנאשם, בעל עבר פלילי, והטיל עליו **3 חודשי מאסר בפועל לצד הפעלת מאסר מותנה, מאסרים מותנים, פסילה והתחייבות**.

18. המאשימה בטיעוניה הפנתה לפסיקה בנוגע להחזקת סמים מסוג קנבואידים סינטטיים, אשר מאפייניהם מעט שונים מהסמים בהם החזיק הנאשם ועל כן המתחם אליו הפנתה מעט שונה מהמתחם אותו יש לקבוע ביחס לסמים אותם החזיק הנאשם. ב"כ הנאשם לעומת זאת הגיש פסיקה ולפיה הוטלו עבודות שירות על מי שביצע עבירות דומות לאלו שביצע הנאשם, אולם ענישה זו הוטלה במסגרת הסדרי טיעון ועל כן לא ניתן ללמוד ממנה רבות באשר לעמדת בית המשפט באשר למתחם הענישה ההולם. פסיקה נוספת שהוגשה מטעמו של ב"כ הנאשם התייחסה לעבירות של גידול סמים, ולצדן החזקת סם שלא לצריכה עצמית, הנובעת מאותו גידול ועל כן לא ניתן ללמוד בהכרח מאותה פסיקה על מדיניות



הענישה הנוהגת במקרה של הנאשם.

19. **בשים לב לערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של הנאשם ומידת הפגיעה בהם, בהתחשב בנסיבות הקשורות בביצוע העבירה ובמדיניות הענישה הנוהגת אני סבור כי מתחם הענישה ההולם בנסיבות העניין נע בין תקופת מאסר בת 6 חודשים שיכול ותרוצה בדרך של עבודות שירות ועד 12 חודשי מאסר וזאת לצד עונשים נלווים, לרבות עיצום כספי משמעותי בשים לב לטיב העבירה ולרווח הכספי המופק ממנה.**

גזירת העונש המתאים לנאשם

20. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי ליתן את הדעת לנסיבות הבאות:

א. **הפגיעה של העונש בנאשם, לרבות בשל גילו;** הנאשם, יליד 1964 רווק ולו ילד ושני נכדים. הטלת עונש מאסר בפועל תפגע ללא ספק בנאשם, אולם לצד זאת יש לזכור כי הנאשם כבר ריצה בעבר עונשי מאסר בגין עבירות דומות. עוד הבאתי בחשבון את ימי המעצר בהם שהה הנאשם בגין תיק זה ואת היותו בתנאים מגבילים, מאז שחרורו.

ב. **נטילת האחריות של הנאשם על מעשיו, וחזרתו למוטב או מאמציו לחזור למוטב;** הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה עוד בתחנת המשטרה והביע חרטה על מעשיו. יחד עם זאת, הנאשם לא לקח אחריות מלאה על מעשיו, בפני שירות המבחן. אמנם הנאשם חזר, בפני שירות המבחן על גרסתו בחקירה כי מצא את הסמים, גרסה שלא נסתרה על ידי המאשימה, אולם אני סבור כי העובדה שהנאשם על פי גרסתו חזר ל"זירת הפשע" יחד עם אחר על מנת לאסוף את הסמים, אינה יכולה להישאר אך בגדר "מציאה" כפי שטען. אך ברור כי חזרת הנאשם למקום העבירה נועדה על מנת לקחת את הסמים ולעשות בהם שימוש, זאת כשהוא יודע שמדובר בסמים. בשים לב לכך שהצהיר כי אינו משתמש בסמים, כפי שגם עלה בבדיקות השתן, הרי שהשימוש נועד שלא לשימוש העצמי וזאת מעבר לכמות שנתפסה אצלו. הנאשם אף הבהיר כי חזר לקחת את הסם לאחר שלטענתו חברו אמר לו כי מדובר בהרבה כסף (נ/3 שו' 45-47), גם אם טען כי לא היתה לו כוונה למוכרם.

דווקא הנאשם, שכבר "נכווה ברותחין" בעברו, חייב היה להיזהר שבעתיים ולהתרחק כמו מאש מהסמים שנפלו לפתחו, על פי טענתו.

העובדה כי הנאשם סירב לשתף אודות הדינמיקה שהובילה לביצוע העבירה וקשריו עם גורמים עבריינים, אף היא יש בה כדי ללמד על התנהלותו ועל העדר רצון אמיתי לחזור למוטב.

ג. **עברו הפלילי של הנאשם -** לנאשם שתי הרשעות שהתיישנו אך לא מזמן, כשההרשעה האחרונה משנת 2003. ואולם מדובר בשתי הרשעות בעבירות סמים חמורות בגין ריצה הנאשם עונשי מאסר ארוכים וממושכים. על אף התיישנותן של העבירות, בשים לב לטיבן, יש להביאן בחשבון כשיקול לחומרה בעניינו של הנאשם. אמנם משקלן מופחת, בשים לב לחלוף הזמן, אולם דווקא העובדה כי הנאשם, שוב נתפס בקלקלתו בעבירת סמים חמורה, מלמדת כי לא למד את הלקח וחזר לסורו. (לענין ההתחשבות בהרשעות שהתיישנו ראו רע"פ 7997/12 **שאול עיני נ' מדינת ישראל** (12.11.12)).

21. עוד יש ליתן את הדעת לשיקול **הרתעת הרבים** בגדרו של המתחם וזאת נוכח הפיתוי שיש בביצוען של עבירות מסוג זה אל מול הנזק הרב שעבירות מסוג זה גורמות.



סיכום של דבר:

22. בשים לב לכל האמור, לנוכח מתחם הענישה שקבעתי, טיעוני הצדדים, תסקיר שירות המבחן, אני סבור כי עניינו של הנאשם נמצא מעט מתחת לאמצע המתחם אותו קבעתי ואין מקום להסתפק בהטלת עונש מאסר הנמצא בתחתית המתחם. לצד עונש המאסר יש להטיל עיצום כספי משמעותי שיהיה בו כדי העברת מסר לנאשם ולעבריינים פוטנציאלים אחרים כי העיסוק בסם אינו שווה גם כלכלית.

לפיכך אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל בן 7 חודשים בניכוי ימי מעצרו מיום 21.08.16 ועד ליום 25.08.17.

ב. 7 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור על עבירת סמים מסוג פשע.

ג. 4 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום שחרורו שלא יעבור על עבירת סמים מסוג עוון.

ד. קנס בסך 9,000 ₪ או 10 ימי מאסר תמורתו. הקנס יקוזז מהפיקדון אותו הפקיד הנאשם בהליך המעצר והיתרה תושב לנאשם.

ה. הנאשם יחתום על התחייבות כספית על סך 5,000 ש"ח, שלא יעבור עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים, למעט החזקת סם לצריכה עצמית וזאת לתקופה של שלוש שנים מיום שחרורו. אי חתימה על ההתחייבות, במזכירות בית המשפט, תגרור אחריה מאסר בן 25 ימים.

צו להשמדת המוצגים בחלוף תקופת הערעור.

זכות ערעור כחוק.

ניתנה והודעה היום ט' ניסן תשע"ז, 05/04/2017 במעמד הנוכחים.

גל שלמה טייב, שופט



[פרוטוקול הושמט]

החלטה

נוכח הסכמת הצדדים, אני מעכב את ביצוע עונש המאסר עד ליום 23.04.2017.

מורה על עיכוב יציאה מן הארץ כנגד הנאשם והמזכירות תפעל בהתאם בעניין זה.

הנאשם יתייצב ביום 23.04.2017 בשעה 10:00 בבית הסוהר "דקל" בבאר שבע.

ניתנה והודעה היום ט' ניסן תשע"ז, 05/04/2017 במעמד הנוכחים.

גל שלמה טייב , שופט

קלדנית: עינבר סבן

הוקלדעלידיענברסבן